

LOKVANJ

Bralcem in bralkam Lokvanja!

Z drugo številko šolskega časopisa vam pošiljamo topel pomladni pozdrav! V uredništvu se trudimo ustvariti časopis, ki naj bi ob koncu vsakega trimestra predstavil utrip dogajanja na šoli. Veseli nas, da ima Lokvanj vedno več soustvarjalcev in tako postaja vedno bolj "naš" in ne samo "šolski". Hvala vsem za sodelovanje.

Uredništvo

IZ VSEBINE:

PREDSTAVLJAMO - PREDSTAVLJAJO SE	2
DAN ŠOLE	10
INTERVJU	14
LITERARNE STRANI	15
ŠPORTNE STRANI	18

KDO JE "KRIV"

Pogosto razmišljam o svojih problemih in o problemih svojih vrstnikov.

Sedaj smo "glih" v takšnih letih, ko bi nam morali iti vse kot po maslu, vendar nam ne gre. Prvi problem nastopi že v šoli. Mislimo, da smo najpametnejši in nočemo poslušati učiteljev, ki nam v večini hočejo dobro. Prav zaradi tega pridemo z njimi pogosto v konflikt. Druga težava nastopi že ob tem, ko pride to na ušesa staršem. Od staršev je odvisno, kako to vzamejo. Večina učiteljem verjame, zato so pogosto težave doma. Sprejo se starši in otroci. Vedno mislimo, da so starši nesramni, ker "držijo" z učitelji. V resnici pa nam hočejo le pomagati, da lažje prebrodimo krizo.

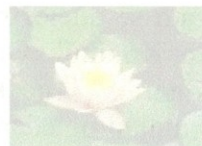
Ko pa se spreš s starši, ti gre vse narobe. Tvoji načrti za petek zvečer splavajo po vodi. Starši ti pokvarijo ves dan, teden, morda celo mesec. Ste se morda kdaj vprašali, kako rešiti takšne težave? Jaz jih rešujem tako, da se s starši usedemo, še enkrat premeljemo, kaj sem storila prav in kaj narobe. Dogovorimo se, kako bo s tem v bodoče. Verjemite, da to res pomaga. Starši nas imajo zelo radi in bi za nas dali vse na svetu, čeprav tega ne pokažejo.

Obstaja še ena težava in za starše velika skrb ob naših "nočnih izhodih". Težave so predvsem zato, ker starše skrbi za nas, zato nam vedno ne pustijo "ven". Kadar greš "ven", so dosti večje možnosti, da začneš kaditi, piti alkohol ali kasneje poskusiti še kaj več. Čeprav vsak zase mislimo, da že nismo taki, da bi kadili in pili, pa nas včasih družba pripelje do tega.

Ne izgublajmo svoje samozvesti in odločno recimo NE, ko nam bo kdo kaj ponujal. Ko pa bomo starejši, bomo bolj trezno razmišljali in takrat bo tudi zabave več.

VSE OB PRAVEM ČASU!

Meli Bumbakovič, 8. b

LOKVANJ - Šolsko glasilo učencev
OŠ Ljudski vrt Ptuj

Letnik : 4 Številka: 2

Šolsko leto: 2000/2001

Izdano: april 2001

Uredniški odbor: Maja Kaisersberger

Meli Bumbakovič

(glavni urednici)

Tjaša Frangež

Lara Lukman

Petra Rašl

Anja Dangubič

Nika Ozimek

Fotografije: Foto-video krožek pod
mentorstvom Mirana Petka

Likovni izdelki: učenci prvih razredov

Glasilo so računalniško oblikovali:

Matej Gregorec

Miha Šarc

Tjaša Šuštar

Tina Rosič

Matej Kotnik

Nejc Frangež

Blaž Slanič

Mentorici: Marta Šmigoc, Vlasta Bauman

PREDSTAVLJAMO - PREDSTAVLJAJO SE

PREDSTAVITEV PLANINSKEGA KROŽKA

Na naši šoli je že planinska tradicija. Planinska skupina je dobila ime po prizadevnem učitelju Dušanu Primožiču, ki je skupino uspešno vodil, vendar je umrl zelo mlad. Njegovo delo je nadaljevala dolgoletna mentorica ga. Vika Dabič, ki je še vedno z dušo in srcem pohodnica, zato se nam na naših izletih še vedno rada pridruži. Planinska skupina sedaj že četrto leto, deluje pod mentorstvom učiteljice Anice Kovačič, v sodelovanju s PD Ptuj. V planinsko skupino šole se lahko vključijo učenci od 1. – 8. razreda, zato planinske ture prilagajamo starosti prijavljenih učencev. Na vsak izlet lahko gre le 15 učencev, zato se včasih žal zgodi, da tisti, ki se niso pravočasno prijavi, ostanejo doma.

Naš program je zasnovan tako, da se v skupini bolj pripravljamo na težje ture. Naš cilj je sredogorje, zato se udeležujemo izletov na Boč, Donačko goro, Kopitnik, Oljko, Hom in Slamnik pri Celju, Pohorje, (Trije kralji – Črno jezero, Osankarica), radi si ogledamo znamenitosti, npr. Bistriški vintgar... Radi se družimo, zato se udeležujemo sobotnih izletov, zapisujemo popotne vtise v dnevnik "Mladi planinec", zbiramo razglednice, skratka raziskujemo in se učimo v naravi. NA IZLETIH NAS DRUŽIJO DOBRA VOLJA IN VEDRE MISLI, IZMENJUJEMO PLANINSKE IZKUŠNJE IN SE UČIMO GLEDATI IN POSLUŠATI. Navezujemo lepe, prijateljske odnose in se učimo solidarnosti. Grde besede in slabe misli puščamo doma, tako da se na izletu lahko posvetimo poti in planinskim prijateljem.

In tu je slika vseh planincev, ki so se zbrali na Kopitniku.

Pri načrtovanju izleta upoštevam, da bo ta poučen, zabaven, z zanimivostmi ob poti, lepim razgledom in z možnostjo zabavnih odmorov. Na prvem mestu je seveda varnost, zanjo poskrbimo tako, da vsi udeleženci upoštevamo varnostna pravila.

Pred vsakim izletom so učenci in starši obveščeni o:

- smeri in cilju izleta
- stroških izleta
- načinu prevoza
- zbornem mestu s časom odhoda in prihoda
- o zanimivostih na poti
- potrebni opremi in prehrani
- zahtevnosti terena
- predvidenem času hoje

Pred izletom se pogovorimo tudi o obnašanju pravih planincev. Učencem svetujem, kakšno opremo naj imajo (primerna obutev, oblačila, hrana, napitki...). Sestava opreme je seveda odvisna od letnega časa ter vremenskih razmer.

Pred vsakim izletom starši izpolnijo in podpišejo prijavnico, da dovoljujejo svojemu otroku udeležbo na izletu.

Po vsakem izletu obnavljamo doživetja, dopolnjujemo dnevnike in se pogovorimo o morebitnih pomanjkljivostih.

O izletih se obveščamo preko šolskega radia, sprotne informacije pa so na oglasni deski pri vhodu, kjer imamo planinski kotiček.

Če sem vas prepričala, da je pri nas lepo, se nam kdaj pridružite.

Najsrečnejša bom, če bo vsakomur izmed mojih učencev s planinskih izletov ostalo kaj, česar se bodo z radostjo spominjali.

Vsakemu izmed njih sem posvetila kakšen dan in vsi nosijo v sebi klico tega hobija, ki te "zastrupe" za vse življenje.

Mentorica planinskega krožka
Anica Kovačič

PLANINSKI IZLET

V nedeljo, 21.1.2001, smo šli na šolski planinski izlet na Tri kralje. Zjutraj smo se zbrali na avtobusni postaji in čez nekaj časa je po nas prišel avtobus. V njem so že bili planinci iz Markovcev. Šli smo še po otroke hajdinske šole in avtobus je bil poln. Pot ni bila dolga, zato smo hitro prispeli. En km pred kočo smo izstopili iz avtobusa in pot nadaljevali peš. Nekaterim je bilo to všeč, nekaterim ne. Meni je bilo to zelo v redu, saj sva s sošolcem Žigom lahko kepala sošolke. Pot smo nadaljevali do koče, kjer nas je že čakal avtobus. Iz njega smo vzeli nahrbtnike s hrano, ki smo jo v koči pojedli. Počakali smo, da so se vsi najedli in nadaljevali pot proti Črnemu jezeru. Na poti smo videli solnico za srne, ki je bila narejena iz debla, v katerem so bile vrezane luknje. V njih je bila sol, ki jo srne potrebujejo, da preživijo zimo.

Šli smo naprej, prišli do jezera, odložili nahrbtnike in se začeli drsati po njem. Drsanja nam je bilo dovolj, zato smo se napotili proti Osankarici, kjer je bila še ena koča, v kateri smo spili čaj in pojedli, kar smo še imeli. Tukaj smo imeli pol ure počitka, nato pa smo se po drugi poti odpravili nazaj do Črnega jezera. Po poti sva z Žigom tako nakepala punce, da so bile vse mokre. Od jezera smo nadaljevali pot do prve koče, kjer smo si naročili pice, saj smo bili zelo lačni. Ko smo pojedli, smo se šli vozit z vrečami, ki smo jih imeli zraven. Učiteljica nam je rekla, da moramo domov, čeprav bi še rajši ostali in se vozili.

Vožnja nazaj je bila zelo dolgočasna, verjetno zato, ker smo bili zelo utrujeni.

Rok Grdina, 5. c

Ker na Ptujju ni bilo snega, smo uživali ob zasneženih smrekah v ozadju.

Planinska ekipa naše šole "Planinski junaki", ki jo je sestavljalo dvanajst planincev in mentorica. Preizkusili smo tudi svoje sposobnosti na ledu.

Med potjo na Črno jezero se nismo mogli zadržati . . . začeli smo se kepati.

Ko smo prišli z dolge in naporne poti, smo se okrepčali v penzionu Trije kralji.

IZLET NA BOČ

Z vlaka smo izstopili na postaji v Poljčanah. Počakali smo drug drugega. Nato smo se odpravili proti Boču. Tik preden smo se okrepčali za vzpon. Pot je bila kar strma za 978m visok hrib. Prispeli smo do koč, kjer smo jedli pečene kostanje in se igrali. Tudi spočili smo se malo in se odpravili na vrh proti razglednemu stolpu. Na vrhu je pihalo, zato nekateri niso šli na stolp, s katerega se je videlo daleč naokrog. Na tem izletu smo se imeli lepo!

Tina Radolli, 5. c

PLANINSTVO

Mi planinci smo junaki,
z vsemi gorami smo brati.

Vse planine smo prehodili,
zato smo se utrudili.

Naša največja nevarnost so plazovi,
če se sprožijo smo si "bogi".

Mi planinci smo veseli,
in zato smo si zapeli.

Mi planinci smo junaki,
z vsemi gorami smo brati.

Marko Štumberger, Luka Slanič, 5. c

Vivija Keamberger, 1. a

NAŠ DRAMSKI KROŽEK

Naš dramski krožek vodi mentorica Vanja Zebec Drevenšek. Odločili smo se, da pripravimo igro "Pepelka malo drugače".

Kmalu so nas povabili na območno srečanje dramskih skupin v Vitomarcih. Vabilu smo se odzvali in vadili celo dvakrat na teden. Na premiero smo povabili učence iz razredov 3. d in 3. a ter gospo ravnateljico.

Naslednji dan nas je ravnateljica pospremila do taksijev, ki so čakali pred šolo, da nas odpeljejo na srečanje. Vožnja je bila zabavna, saj je bil voznik zelo hudomušen.

Pripeljali smo se in se za zavesami preoblekli ter se pripravili na predstavo. Od treme so se vsem tresle noge. Predstava je tekla brez napak, le govorili smo pretiho.

Upam, da bomo še naprej ostali skupaj - vsi člani in naša mentorica.

Nina Zupanič, 3. d

Mateja Zorko, 1. a

Denisa Krajnc, 1. a

Dramska igra

PEPELKA MALO DRUGAČE

Avtor igre

: Lewy Olfson

Prevedla

: Barbara Šega - Čeh

Priredili

: Člani dramske skupine

Režiser

: Vanja Zebec Drevenšek

Scena

: Člani dramske skupine

Kostumi

: Člani dramske skupine

Glasba

: Vanja Zebec Drevenšek

Nastopajoče osebe

Pepelka

- Nina Zupanič

Mama

- Patricija Kosi

Tina

- Staša Simonič

Katka

- Sara turk

Dobra vila

- Tamara Šebela

Princ

- Aljoša Muzek

Prinčeva mama

- Lea Sušek

Dvorski sel

- Tamara Bratec

Dvorjanka

- Manuela Habjanič

Prišepetovalka

- Urška Urek

Tonski mojster

- Valon Caraku

Mojster luči

- Anej Vaupotič

Projekt na internetu z naslovom "MOJA SLOVENIJA"

V projektu sodelujejo naslednji učenci:

- 5.a Rok Fajt
Žan Milić
Larisa Sabath
Sanja Zupanič
- 5. b Mateja Golob
Matej Gregorec
Doroteja Kotnik
Tina Rosič
- 5. c Valentina Jerenec
Maja Jurgec
Matej Kotnik
Maja Menoni
Teja Pišek

Navedeni učenci so se v lanskem šolskem letu, v 4. razredu, vključili v projekt na internetu, z naslovom "MOJA SLOVENIJA". V projekt se je vključilo 38 šol iz vse Slovenije in kljub posebnosti in znamenitosti mesta Ptuja smo edina ptujska šola, ki se je vanj vključila. Učenci so v projektnem delu predstavili naš domači kraj (velikost, geografsko lego, število prebivalcev, značilnosti geografske, zgodovinske, kulturne in druge znamenitosti) v sliki in besedi v obliki spletnih strani.

Prizadevali smo si tudi predstaviti našo šolo in bližnjo okolico. Tako se je vse skupaj pričelo. V šolo smo prinašali knjige, izpisovali pomembnejše stvari. Ker je bilo dela veliko, smo projekt nadaljevali v 5. razredu pri spoznavanju družbe, kjer smo ga pred kratkim zaključili. Delo je bilo zelo privlačno in poučno, saj je naše

mesto polno zanimivosti in skrivnosti. Ker je bilo število spletnih strani in fotografij omejeno, se je bilo kar težko odločiti, kaj izpostaviti. Računalniško obdelavo podatkov je prevzel učenec 5.c razreda Matej Kotnik, s pomočjo računalnikarke (ge.Vlaste Bauman). Naredili smo tudi lastne fotografije, s pomočjo mentorja fotografskega krožka (g. Mirana Petka). Ob zaključku projekta želimo vsem obiskovalcem naših spletnih strani, da bi jim le-te služile kot pomoč pri pouku, samostojnem učenju in iskanju informacij o Ptujju. Podatki so na razpolago vsem, ki imajo dostop do interneta na naslovu <http://mojaslo.pfmb.uni-mb.si/>.

MENTORICE V 4.RAZREDU:

Irena Pukšič za 4. a
Erika Šafranko za 4. b
Anica Kovačič za 4. c

Mentorica v 5.razredu:

Anica Kovačič za 5. a, 5. b, 5. c

Zapisala Anica Kovačič

Iva Bedrač, 1. b

PROSTOVOLJSTVO

Prostovoljstvo ima korenine v dobrih delih za druge. Ta dejavnost ima že zelo dolgo tradicijo v različnih cerkvenih samaritanskih organizacijah, humanitarnih društvih ali združenjih, v dobrodelništvu. Ponavadi so dajali tisti, ki so nekaj imeli, in se s tem povzpeli nad tiste, ki so pomoč potrebovali. Tistega, kar je kdo dal, tudi ni pogrešal, ker je dajal iz presežka. Za to dobro delo je bil nagrajen z nekakšno avreolo dobrodelnika. Drugače je, kadar kdo nekaj da, čeprav bo sam pogrešal ali pa se mora za tisto precej potruditi.

Prostovoljstvo, ki je pravzaprav tudi dobro delo, pa se kaže v nečem, kar je za mnoge ljudi veliko dragocenejše kot materialne dobrine; to je čas, ki ga posameznik nameni za nekoga, ki je v taki ali drugačni stiski. V stiskah so stari, osamljeni, bolni ali onemogli, invalidi, otroci, ki živijo v nespodbudnih razmerah, ki jih trpinčijo in zapostavljajo, otroci, ki se težko učijo ali pa se ne znajo lotiti učenja, otroci, ki počno stvari, ki drugim niso všeč, ki jih "zasluženo" ali po krivici preganjajo. V stiskah so ljudje, ki so v lastnih domovih, po bolnišnicah, po domovih za ostarele, v domovih za mladoletne, po internatih, v šolah in še bi lahko našli kakšno skupino ljudi ali institucijo. Vsem je skupno to, da jim ljudje, ki sicer zanje skrbijo in odgovarjajo, ne morejo ponuditi toliko, kot bi oni želeli ali potrebovali.

Prostovoljci so torej ljudje, ki dajejo drugim del svojega časa, del svojega znanja, svoj optimizem, ki so pripravljeni deliti delček svojega življenja z drugimi, da bi jih razbremenili, jim bili v oporo, jih bodrili, jim pomagali iz stisk vsakdanjega življenja ali čez pomembne mejnike. Vse to so pripravljeni storiti za nekoga, ki ga doslej še niso poznali, o katerem ne vedo nič drugega kot to, da jih potrebuje. To so pripravljeni delati brez prisile in plačila, le nekdo jih mora pridobiti, jih usmeriti in jih voditi, pa tudi pomagati prebroditi občasne težave ali krize.

Danes so praktično po vsej Sloveniji že razširjena središča za spodbujanje prostovoljnega dela, ne le v šolah in bolnišnicah, temveč tudi v drugih ustanovah. Prostovoljci pristopajo k svojim varovancem brez predsodkov, poklicno neobremenjeni, s svojimi idejami in mladostnim navdušenjem.

Mojca Brglez, 1. a

Združeni narodi so razglasili leto 2001 za mednarodno leto prostovoljstva in so s tem želeli simbolično opozoriti na pomen solidarnosti in prostovoljstva za nadaljnji razvoj človeštva v novem tisočletju. 2. in 3. oktobra je potekal v Ljubljani 3. slovenski kongres PROSTOVOLJSTVA, ki ga organizira Slovenska filantropija - združenje za promocijo prostovoljstva. Temeljna nit srečanja je bila: kaj lahko naredijo prostovoljci ter nevladne organizacije in kaj država, da bi zmanjšali vplive revščine in povečali možnosti najbolj ranljivih in ogroženih skupin (kako zmanjšati posledice revščine in socialne ogroženosti).

Tudi na naši šoli potekajo različne oblike prostovoljnega dela. Že od leta 1999, ki je bilo leto starejših, sodelujemo z Domom upkojencev Ptuj, kjer naši učenci obiskujejo varovance doma in z njimi praznujejo rojstne dneve. V šolskem letu 2000/2001 pa smo sodelovanje razširili tako, da se je 14 učenek vključilo prostovoljno in obiskujejo enkrat tedensko varovanca, ki so ga izbrali v domu. Socialna delavka ga. Jožica jim je na prvem sestanku predstavila prostovoljni program, ki ga bodo opravljale v tem šolskem letu. S takimi obiski učenke spoznavajo, kako lepo je življenje, da ga je vredno deliti z drugimi in da imata tudi starost in sivina v laseh svoj čar. S takimi obiski bogatijo drug drugega. Vsem učenkam, ki so v tem šolskem letu - v letu PROSTOVOLJSTVA začele opravljati to humano delo želim, da osrečijo sebe in druge in da na to pot popeljejo tudi druge učence. Prostovoljno delo mladih je zagotovilo za prihodnost, da bo solidarnost vztrajala.

Mentorica MČRK
Sonja Pučko

Lansko leto sem dobila svojo "tretjo babico", gospo Pepco. Obiščem jo vsako sredo in takrat se imava veliko pogovoriti. Vedno bolj mi je pri srcu, saj ji lahko vse zaupam, uči pa me tudi kvačkati, čeprav mi ne gre preveč od rok. S tremi besedami: rada jo imam.

Patricija Fridl, 8. c

Mihaela Pišek, 1. a

Prostovoljka sem postala, ker sem se hotela pogovarjati in družiti s starejšimi ljudmi. V domu upokojencev so mi dodelili prijetno starejšo gospo Ivanko. Vsak teden jo obiskujem in se pogovarjam z njo. Delo prostovoljke me veseli.

Vesna Plohl, 7. a

Katarina Menoni, 1. b

V začetku januarja sem postala prostovoljka. Dodelili so mi starejšo gospo Terezijo. Obiskujem jo enkrat tedensko. Vedno je vesela mojega obiska. Največkrat se pogovarjava, kako je bilo včasih. Delo prostovoljke me zelo veseli in vsakokrat grem rada v dom upokojencev.

Brigita Pihler, 7. a

Moja varovanka je pa. Marija. Z njo se srečujem enkrat tedensko, in sicer ob petkih. Z gospo Marijo se večina pogovarjava ter si izmenjujemo nasvete. Moja želja je, da bi se najino prijateljstvo ohranilo.

Nina Korpar, 6. a

Saša Šuligoj, 1. a

Prostovoljka sem postala po lastni želji. Takoj po novem letu, v januarju, so mi v Domu upokojencev Ptuj dodelili prijaznega starejšega gospoda Jožeta. Obiskujem ga vsak teden, največkrat ob petkih. Tam sem od pol do ene ure. Sprva sem imela veliko tremo, ko sem stopila v dom, saj nisem vedela o čem naj se pogovarjam. Toda po mesecu dni ali že prej sem se navadila in zdaj je to del mojega življenja. Kadar stopim v dom, me stisne v želodcu oziroma me prime nekakšna tesnoba, saj me je vedno strah, da ga ne bo več tam. Gospoda zelo rada obiskujem in se z njim pogovarjam. Vedno me pričaka z nasmehom in dobro voljo.

Jana Bedrač, 7. a

Mojca Prejac, 1. a

Na sestankih MČRK na naši šoli sva zvedeli za delo prostovoljcev v Domu upokojencev Ptuj in se odločili, da tudi sami postaneva prostovoljki. Tako je prišlo do tega, da vsako sredo ob 13^h obiščeva gospe: Marijo in Nežko iz sobe 220. Imamo se zelo lepo in ni nama žal, da sva se za to odločili.

Nataša Viher, 8. a in Vesna Obran, 8. b

Nina Turnšek, 1. b

Sem prostovoljka v domu upokojencev. Hodim h gospe Mariji. Pri njej se imava zelo lepo. Peljem jo na obisk k drugim gospem in ji berem razne revije. Delo prostovoljke mi je zelo všeč.

Jasmina Tikvič, 7. a

V začetku jeseni sem tudi jaz kot prostovoljka z drugimi dekleti odšla v dom upokojencev. Tam so mi dodelili go. Tilko. Skupaj se pogovarjava o preteklosti, novejših dogodkih, težavah. Velikokrat se sprehodiva po domu. Dala pa mi je tudi svoj vzdevek.

Iva Mazera, 8. c

Andrej Himelrajh, 1. a

Hodim v dom upokojencev in obiskujem gospo Marijo. Obiskujem jo enkrat tedensko, ob petkih. Z mano hodi še prijateljica Nina. Z gospo Marijo si izmenjujemo koristne nasvete. Delo prostovoljke me zelo veseli.

Pia Štrucl, 6. a

Staša Reš, 1. c

S prijateljico Anjo obiskujeva in delava družbo najini gospe Mariji. K njej greva dvakrat na teden. S seboj vzameva razne igre, kot so karte, človek ne jezi se, domino... Ga. Marija zelo rada bere in rešuje križanke. Pripoveduje in govori nama razne zanimive stvari, ki jih je doživela v življenju. Zaupa nama tudi žalostne stvari, ki so jo srečevale v življenju. Imela je zanimivo in razburljivo življenje. Med pogovorom ali igranjem pa si privoščimo tudi kakšen sok ali pa z Anjo skuha kavo. Včasih pride tudi njen sin in se skupaj pogovarjamo.

Maja Petek in
Anja Cafuta, 7. b

DAN ŠOLE

LE ZDRAV UČENEC SE LAHKO UČI

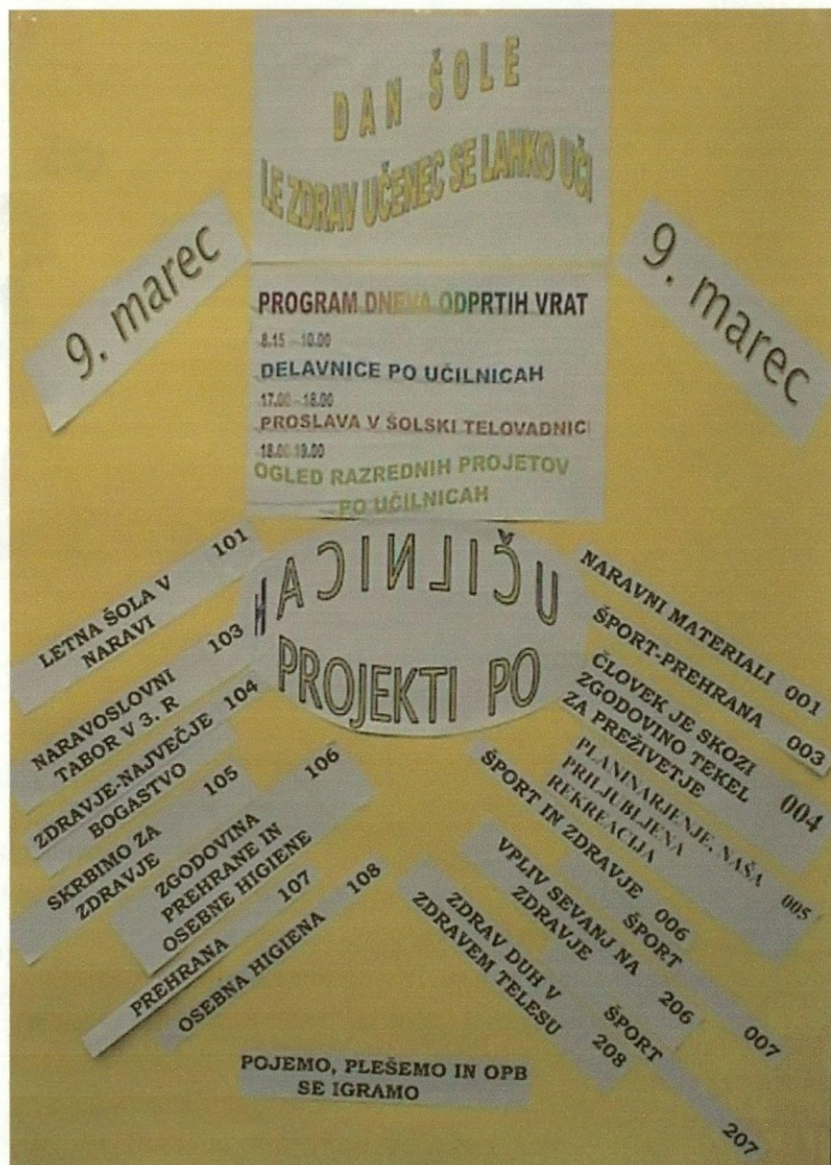
Med vsakdanje dneve napetosti in skrbi prinese vsakoletni DAN ŠOLE nekaj drugačnosti. Čeprav tudi ta dan ne mine brez truda in skrbi, je v nas neka vznesenost, saj želimo vse, kar smo že nekaj časa ustvarjali, pripravljali, oblikovali... prikazati v čim lepši podobi, pa naj bo to sklepna kulturna prireditev ali razstava oziroma predstavitev projekta.

Ob letošnjem dnevu šole, 9. marcu, smo predstavili projekte pod naslovom Le zdrav učenec se lahko uči. Na šolski ravni so projekt vodile učiteljice: Tanja Perič (vodja), Sonja Pučko, Susane Berden, Renata Blagovič, Vlasta Bauman, Darja Korošec. Pri izvedbi projektov smo ob pomoči razrednikov in drugih strokovnih delavcev šole sodelovali vsi učenci od 1. do 8. razreda.

Osrednja prireditev je bila ob 17^h v šolski telovadnici, ki je bila spet premajhna za vse obiskovalce. Ob dnevu šole nam je čestital g. Miroslav Luci, župan MO Ptuj. Nastopajoči učenci so plesali, peli, telovadili, vse je bilo v znamenju gibanja in zdravega načina življenja. Nasmejani in zadovoljni obrazi obiskovalcev so bili nagrada za naš trud. Piko na i pa so prispevale še predstavitve projektov po posameznih učilnicah.

Želim, da ne bi pozabili, kako pomemben je zdrav duh v zdravem telesu, vendar se zdravega načina življenja in zdravja ne da kupiti, zanju moramo skrbeti in odgovornost za to je v vsakem izmed nas.

Maja Kaisersberger, 8. b

DAN ŠOLE OŠ LJUDSKI VRT

Vsako leto 10. marca odpremo vrata za goste, ki si želijo ogledati naše delo. Skozi vse leto potekajo na šoli različne prireditve, kulturne in športne. Učenci radi delajo in svoje delo z veseljem predstavijo širši javnosti. V času dneva odprtih vrat šole pa imajo še posebno priložnost, da pokažejo resnično najboljše, kar zmorejo.

Na začetku šolskega leta sem bila zadolžena za organizacijo in izpeljavo dneva šole. Zavedala sem se, da mi je bila zaupana velika naloga. Vesela sem, da delam v kolektivu, kjer se razumemo in sodelujemo. Radi delamo timsko, ker se zavedamo, da je delo lažje in učinkovitejše. Na skupinsko delo navajamo tudi učence, že od prvega razreda naprej.

Na začetku se je pojavil problem, kakšna naj bo tema prireditve. S kolegicami, ki so sodelovale v timu, smo po najrazličnejših predlogih prišle do zaključka, da je zdravje izredno pomembna vrednota. Da se učenci lažje učijo, morajo tudi sami skrbeti za svoje zdravje. Zato je bil moto prireditve:

Ko smo določile temo, so si učenci skupaj z razredničarko ali razrednikom izbrali temo razrednega projekta. V tednu pred osrednjo prireditvijo, ki je bila v šolski telovadnici, so učenci pripravljali projekte po razredih. Učenci so izdelovali plakate, risali risbice, izrezovali, lepili, zbirali najrazličnejše materiale... Delo v šoli je bilo izredno pestro.

Projektne teden smo sklenili v petek, 9. 3. 2000, s kulturno prireditvijo v šolski telovadnici.

Dela je bilo veliko za učence in učitelje, vendar smo bili na koncu vsi zelo zadovoljni. Upam, da ste bili z nami zadovoljni tudi vi.

Tanja Perič

DAN ŠOLE V MOJIH OČEH

Vsak odrasel človek, ki ima srečo in je zaposlen, ima dve družini: eno doma in eno tam, kjer je v službi, saj med svojimi sodelavci prebije vsaj toliko časa, kot med domačimi, v krogu svoje ožje družine. In zato je še toliko bolj pomembno, da je s svojim delom zadovoljen in da se med sodelavci dobro počuti. Kadar pa nekdo dela na vodilnem delovnem mestu, je odgovoren ne le za lastno delo in počutje, temveč tudi za dobro počutje in uspeh sodelavcev.

Družina naše šole je velika: šteje 800 otrok in 72 zaposlenih na matični in podružnični šoli in zato je tudi moja odgovornost precejšnja. Vendar imam srečo, da imam rada svoje delo in da z veseljem prihajam v službo. Vsako jutro posebej se razveselim prijaznih pozdravov učencev in sodelavcev. Vsak dan posebej se veselim vseh uspehov, ki jih dosegajo naši učenci in učitelji. Z zanimanjem spremljam nadaljnjo pot naših nekdanjih učencev in sem ob njihovih osebnih uspehih ponosna. Navdušijo me projekti, raziskovalne naloge, športni dosežki, razstave, rezultati na tekmovanjih in šolska glasila, ki dokazujejo našo skupno ustvarjalnost in delavnost.

Eden od najpomembnejših dogodkov v šolskem letu pa je zanesljivo dan šole, ko postavimo na ogled naše delo. Mnogi odrasli, ki na ta dan pridejo v šolo, šele takrat spoznajo, kako mavrična je šolska dejavnost in kako neizčrpen je studenec naše inovativnosti. Tudi ob letošnjem dnevu šole je bilo tako. Popoldan, pred prireditvijo, sem se sprehodila skozi vse učilnice in si v miru ogledala razstave. Čeprav vem, da učenci in učitelji zmorejo veliko, sem bila znova prijetno presenečena. Šola je bila lepa, žarela je v barvah mladosti in neizmerne energije. Enaka je bila tudi prireditve: živahna, sproščena, igriva. Ko sem opazovala še zadovoljne obraze staršev, ki so se dneva šole udeležili v tako velikem številu, sem bila izjemno ponosna na vse, ki so ta dan soustvarjali. Znova smo dokazali, da smo šola s sposobnimi učenci in učitelji, da imamo radi svojo šolo in da v njej z veseljem delamo - to pa je najvažnejše. Še enkrat se iskreno zahvaljujem vsem, ki so dodali svoje delo v skupno podobo tega dne in želim si, da bi takšnih prazničnih dni bilo na naši šoli še veliko.

Tatjana Vaupotič, ravnateljica

DAN ŠOLE V SKLOPU PROJEKTA ZDRAVA ŠOLA

V tem šolskem letu uspešno nadaljujemo s projektom Slovenske mreže zdravih šol, katerega cilj je promocija zdravega načina življenja učencev in zaposlenih, spodbujanje dobrih medsebojnih odnosov ter upoštevanje različnosti in drugačnosti.

V okviru tega projekta smo izpeljali letošnji dan šole, številne dejavnosti, s katerimi pripravljamo učence za samostojno življenje, s tem pa jih spodbujamo k zdravemu načinu življenja in preživljanju prostega časa. V to delo starše in zunanje strokovne zavode. Trudimo se omogočiti učencem zdravo življenje v šoli.

Sonja Pučko, vodja projekta Zdrava šola

ZOBOZDRAVSTVENI PREGLED

Zobje morajo biti čisti in zdravi. Zdrave zobe si pridobimo z: rednim čiščenjem, z rednim obiskom pri zobozdravniku in s pravilno prehrano.

Večkrat na leto nas obišče sestra Helena. Vsakič nam prinese rdeče tablete. Vsak dobi eno tableto. Pred kratkim nam je predavala o zobeh. Pokazala in povedala nam je, da lahko zobna gniloba ali zobni karies doleti prav vse, še posebej tiste, ki si zob ne umivajo redno.

Na naši šoli poteka tudi tekmovanje med razredi za čiste zobe. Lani smo bili dobri, a sestra Helena pravi, da še nismo dovolj skrbeli za svoje zobe. Mojega sošolca je že bolel zob. Takoj je moral k zobozdravniku. Kar dva dni ni prišel k pouku.

V ponedeljek, 19.3.2001, smo imeli zobozdravniški pregled. S seboj smo prinesli zobozdravstveno izkaznico in zobno ščetko. Odšli smo si umiti zobe in počakali smo, da smo bili na vrsti za pregled zob. V zobozdravniški ambulanti smo videli: ogledalce, sondo, pinceto, mizico za odlaganje instrumentov, vatne kroglice, stančevinaste zložence, stekleničke z zdravili, stol, močno luč, kozarec z vodo, pljuvalnik, motor (mikromotor) in svedre. Zobozdravnica je vsem pregledala zobe. Najini zobje so zdravi, zato si jih želiva ohraniti zdrave. Redno si jih umivava, jeva zdravo prehrano in obiskujeva zobozdravnika.

Jana Vidrih in
Živa Brglez, 3. a

Učenci 3. c razreda se pri SND učimo o človeku, prehrani in zdravju. Ker je bila tema letošnjega dneva šole ZDRAV OTROK in učenje, smo tudi mi zapisali nekaj misli o zdravju in prehrani.

- ✿ Če hočemo biti zdravi, moramo jesti sadje in zelenjavo. Najrajši jem pico, čeprav to ni preveč zdravo.
Nastja Tetičkovič
- ✿ Vedno jem nekaj zdravega (sadge) in nekaj nezdravega (ocvrt puranji zrezek).
Kaja Kostanjevec
- ✿ Če bi bil rad zdrav, moraš jesti: jabolko, solato, črn kruh, ribe, korenje!
Tadej Klemenčič
- ✿ Zdravi smo, če:
 - se veliko gibamo na svežem zraku,
 - jemo dosti zelenjave in sadja,
 - skrbimo za čistočo.
 Brigita Šmigoc
- ✿ Se veliko gibam, zdravo jem in dosti spim.
Sara Turk
- ✿ Jem zdravo: sadje- jagode, pomaranče, ...
Gregor Krušič
- ✿ Moja najljubša zelenjava je paradižnik, najljubše sadje pa lubenica. Tudi veliko gibanja nič ne škodi.
Staša Simonič
- ✿ Se redno umivam, jem zelenjavo.
Miha Novak
- ✿ Če hočem biti zdrava, se moram veliko gibati pa tudi delati.
Jerneja Grabar
- ✿ Zdravje je naše največje bogastvo. Ne smemo skrbeti le za telesno zdravje, ampak tudi za duševno zdravje. Ne smemo si nalagati nepotrebnih skrbi.
Sanja Čorić
- ✿ Za zdravje rabimo dovolj spanja.
Tamara Cajnko

- ✿ Za zdravje se moramo zelo potruditi.
Dejan Cvetko
- ✿ V telo moramo dobiti veliko vitaminov.
Patricija Kosi
- ✿ Moj zdrav jedilnik:
zajtrk: kruh z maslom
malica: jabolko
kosilo: juha, meso, zelenjava, solata
večerja: jogurt (ali pa nič)
Nino Galun
- ✿ Če si zdrav, imaš res veliko srečo.
Dan Krajnc
- ✿ Zdravje je največje bogastvo, če nanj ne pazimo, zbolimo!
Tamara Bratec
- ✿ Zdravja se ne da kupiti!
Jure Fajt

O PESNIŠKIH ZAČETKIH IN PESNJENJU Z DAVIDOM BEDRAČEM

Letošnji gost uvodne prireditve za tekmovalce bralne značke je bil mladi pesnik David Bedrač, o čemer smo že poročali v 1. številki Lokvanja. Po prireditvi sem ga zaprosila še za kratek pogovor.

Osnovno šolo ste obiskovali na naši šoli. Kakšni so vaši spomini na osnovnošolske dni?

V osnovno šolo sem res hodil k vam. Takrat ko sem prišel na to šolo, se je še imenovala OŠ Franca Osojnika, potem pa se je preimenovala v OŠ Ljudski vrt. Na samo šolo pa imam lepe spomine, ker z učenjem nisem imel težav, bil sem zlati odličnjak. Tudi z učitelji sem se več ali manj razumel. Res pa je, da je bila osnovna šola zame zelo motivirajoče okolje, spominjam se gospe Viktorije Dabič, ki me je zelo vzpodbujala, med učiteljicami, ki so se mi najbolj vtisnile v spomin, je bila tudi gospa Jelka Svenšek. Veliko učiteljev me je vzpodbujalo, da sem začel pisati in pišem še danes.

Torej ste se s pisanjem pesmi srečali že v osnovni šoli. Kakšni so bili vaši začetki?

Prvo pesem sem napisal pri šestih letih, ima zelo pojmljiv naslov, in sicer Pevski zbor. V njej se ponavljajo nekateri zelo smešni medmeti "trala la la la", skratka pesmica, kateri se danes z veseljem nasmejem, sem pa hkrati ponosen nanjo, ker je pomenila začetek danes okrog 800 do 900 pesmim. Vendar ni nujno, da veliko pesmi pomeni zelo dobrega pesnika. So pesniki, ki v svojem življenju napišejo sto pesmi, ampak so vseeno dobre. In če zdaj pogledam nazaj, bi gotovo našel veliko pesmi, ki jih ne bi hotel nikjer objaviti. So po seveda za pesniški razvoj zelo pomembne.

Danes so bili vaše občinstvo otroci. Ali veliko pišete zanje?

Moja ciljna publika je starostno prilagojena meni oziroma starejšim bralcem. Pesniška zbirka Neskončnost je sicer zelo zahtevna in precej težka za razumevanje, ampak verjamem, da jo lahko razume tako mlajši kot starejši bralec. Nekaj malega sem napisal tudi za otroke, vendar zaenkrat še nič večjega, da bi se lahko s tem ponašal v literarnem svetu.

Nekaj se dogovarjam z nekaterimi otroškimi revijami in upam, da bodo nekatere od teh pesmi tudi posamično objavljene. O pesniški zbirki pa še ne bi upal govoriti. Vendar upam, da se bo to vendar kdaj zgodilo.

O čem najraje pišete?

Navdihujejo me lepi ljudje - zelo rad imam ljudi. Navdušujem se nad naravo, nad človekovo duševnostjo, skušam zajeti ogromno vsega. Moja zadnja pesniška zbirka, ki jo sedaj pripravljam - Poezijo pomolov, je pa že nekoliko bolj specifična in gre za odnos med moškim in žensko, torej ljubezenska, vendar vam je danes nisem posebej predstavil.

Petra Rašl, 7. a

Jure Sakelšek, 1. a

LITERARNE STRANI

POČITNICE PRI OMICI IN DEDIJU

Del zimskih počitnic sem preživela pri omici in dediju. To sta starša mojega očeta in zelo ju imam rada. Odločila sem se, da vam opišem moje počitnice pri njiju.

V petek sva se s sestro zbudili, se oblekli in odpeljali smo se proti Grajeni. Ko smo prispeli, naju je pri vratih počakala omica in šli smo razpakirat. Nekaj časa sva se igrali, se lovili in skrivali pred hišo, metali žogico... Igrali sva se tudi s psom Bendžijem in muco Lizo. Popoldan je hitro minilo in morali sva v hišo na večerjo. Po večerji pa umivanje, preoblačenje... Ojoj, pozabili sva pižame! Sestrica pa tudi zdravilo. Poklicali sva mamico in čez nekaj časa nama je vse pozabljeno tudi pripeljala. Ko je moja sestra videla mamico, je takoj hotela domov.

Ostala sem sama. Čakal me je sladek spanec, a ponoči nisem mogla spati, saj postelja ni bila takšna, kot je moja. Zdanilo se je. Hitro sem vstala, se oblekla in umila in oddrvela v kuhinjo k dediju in omici. Pojedli smo zajtrk, se smejali in se pogovarjali. Šla sem gledat televizijo. Gledala sem ponovitev TV DOBER DAN. Še vedno sem se smejala. Pred kosilom se je začelo čiščenje preprog. Moja omica ima za to opravilo poseben postopek. Najprej vse preproge poseša, nato jih posipa s posebnim praškom, ga z gobo vtre in nato še enkrat poseša. Pri tem sem ji seveda pomagala tudi jaz. Bili sva zelo utrujeni in omico so bolele roke. Nato je prišel iz službe moj stric. Igrala sva človek ne jezi se in se zraven zelo jezila drug na drugega. Po slastnem kosilu smo šli počivat. Nato sem se šla igrat na dvorišče. Ko se je zmračilo, me je oma poklicala na večerjo. Po večerji umivanje in spanje. Spala sem malo boljše kot prvi dan. Zjutraj po zajtrku je prišel pome ati. Spakirala sem vse stvari in se z njim odpeljala domov. Pričakali mamica in sestra.

Počitnice so bile prijetne in vedno prehitro minejo.

Nastja Tetičkovič, 3. c

SMETOŽER

Pred 350 leti je živel človek, ki so ga ljudje klicali smetožer, samo zato, ker je vsako smet, ki jo je zagledal na tleh, vrgel v najbližji koš.

Smetožer je vstal že ob treh zjutraj in se odpravil na jutranji tek. Zgodilo se mu je, da je zagledal veliki kup smeti, ki so ležale na tleh. Poskušal jih je odnesti v koš, toda smeti je bilo preveč. Šel je do župana in mu povedal, kaj je našel. Župan je takoj zbral ljudi in skupaj so iz gozda odnesli zelo velik kup smeti. Smetožer je bil za to dejanje nagrajen.

Ko je smetožer živel, je bil svet veliko bolj čist kot danes, ko ljudje mečejo odpadke, kar na tla in se odpadki tam razgradijo ter uničujejo pitno vodo in naravo.

Luka Rebek, 5.a

Vsak dan berem in gledam po televiziji, kako ljudje onesnažujejo okolje. Onesnažujejo tudi podtalnico. Rad bi preprečil to onesnaževanje. Ko se sprehajam po parku, vidim, kako je onesnažen. Tudi, ko se sprehajam drugje, vidim vse onesnaženo. Mislim, da je to mogoče preprečiti. Na smetiščih in drugih odlagališčih se vse te smeti ugrezajo v tla, ko zunaj dežuje. S tem se onesnažuje podtalnica. Veliko ljudi je zaradi tega že umrlo, ker so pili onesnaženo podtalnico. Tudi rastline ovenijo, ko je zemlja onesnažena. Najraje bi izumil stroj po imenu smetožer. Pojedel bi vse odpadke in smeti. Zmlel bi jih in okolje bi bilo bolj čisto. To stvar bi potrebovali vsi ljudje. Smeti bi samo vrgli noter in smetožer bi jih pojedel. To bi bilo zelo dobro. Smetarjem ne bi bilo treba voziti skoraj vsak teden pobirati smeti. To bilo res, a ta stroj bi bil tudi zelo drag. Mogoče pa se bo ta stvar še pojavila, a komaj čez 300 let, ko bo okolje že preveč onesnaženo.

Rad bi, da bi bili ljudje toliko skrbni, da bi bila narava čista.

Rok Fajt, 5.a

GRAFITI

Sem petošolec nagajivec, pravijo, da mi ni para. Izkušnje iz nagajivosti sem začel zbirati že kot zelo majhen v krogu svoje družine. Nato pa me je nadvse razveseljevalo nagajanje v vrtcu, zdaj pa mislim, da sem prvak v tej panogi tudi v šoli. Povsod sem osrednja tema pogovorov, tako med sošolci kot seveda pri učiteljih. Vedno znova si izmišljajo kazni, da bi me umirili. Postal sem prava medijska osebnost. To me je začelo motiti. Sklenil sem, da bom odslej deloval v tajnosti. KAKO OSTATI V TAJNOSTI, PA VSEENO NAGAJATI? Seveda! GRAFITI!

S pravim sporočilom zadeneš v sredino, pa še namenjeno je vsakemu, ki ga prebere! Zvečer splezam skozi okno, oborožen s spreji.

Katarina Menoni, 1. b

Najprej se lotim sosedove ograje.	S+POŠTAR Z
Pri frizerju na steni	BALIN ZASTONJ! TUD PLEŠASTI SI SKAČEJO V LASE!
Pri mesarju	CEPITE SE PROTI NORIM KRAVAM!
Pri advokatu	KJER SE PREPIRATA DVA, ADVOKAT DOBIČEK IMA!
Pred gostilno	TUDI ALKHOL JE LEGALNA DROGA!
Pred ribiškimi društvom	RIBIČI ČAKAJO, RIBE PLAVAJO DALJE!
Pri Mercatorju	MERCATOR NAJDRAŽJI SOSED!

In hop, nazaj domov- seveda neoborožen, ker sem porabil vse spreje.

Zamislite si moje zadovoljstvo naslednji dan na poti v šolo - koliko smeha! Tudi v šoli na račun grafitov, veliko smeha z razliko, da tega računa - vsaj zaenkrat "NE RABIM PLAČAT JAZ"!

NEJC FRANGEŽ, 5.C

Nina Mlakar, 1. a

PRVIČ V LONDONU

Trije učenci naše šole smo se z agencijo Twin odpotovali v London. V četrtek, 8. marca, nas je približno ob deveti uri Tonijev ati odpeljal v Ljubljano. Tu smo se "vkrkali" na avtobus in si izbrali sedeže. Sedela sem zraven nekega dečka. Okoli 11. ure smo se odpeljali Londonu naproti. Peljali smo se skozi Avstrijo, Nemčijo, Belgijo in Francijo. V vsaki državi smo imeli tudi krajše postanke. V Franciji smo šli na trajekt. Ta vožnja je trajala približno uro in pol. Celotno potovanje je trajalo okrog 21 ur. Spali smo kar na avtobusu. Spanec pa ni bil preveč trden in tudi dolg ne, saj smo spali le tri ure. Naslednji dan (v petek) smo prispeli v London. Najprej smo si ogledali Greenwich, skozi katerega poteka prvi poldnevnik.

Za tem pa smo se sprehodili do katedrale St. Paul, ki smo si jo lahko ogledli tudi od znotraj. Čez čas smo se povzpeli na stolp Monument. Do vrha smo morali prehoditi kar 311 stopnic! Odprl se nam je lep razgled na Tower Bridge.

Po krajšem počitku v našem hotelu smo se sprehodili po kraljevem parku do Natural History Museum. Na poti smo videli tudi palačo, v kateri je živela princesa Diana. V Natural History Museum smo si ogledali dinosavre in različne sesalce. Od blizu smo lahko videli tudi mogočno utrdbo the Tower of London in najlepši dvižni most - Tower Bridge.

Že se je bližal čas za večerjo. Ta večerja je bila po sistemu "jej, kolikor hočeš". Na žalost so imeli tudi pice s pekočim ketchupom in prav tako sem izbrala. Potem me je ves večer žgalo in peklo po ustih. Po večerji smo se odpravili proti našemu hotelu s podzemno železnico.

Naročili so nam, naj gremo hitro spat, ker bomo jutri veliko hodili. Toda mi tega nismo upoštevali in smo veselo noreli po hotelu.

Tatjana Šučur, 1. a

Zjutraj smo se okrepčali z angleškim zajtrkom, nato pa smo si šli ogledat simbol Londona - Big Ben. Vodnik nam je povedal, da se Big Ben imenuje zvon v notranjosti zvonika. Videli smo tudi konjeniško stražo, pa menjavo straže in znamenito opatijo Westminster Abbey.

Naša naslednja postaja je bil muzej voščenih lutk, imenovan Madame Tussaud's. Tukaj mi je bilo tudi najbolj všeč. Videli smo lutke znanih osebnosti in življenje nekoč. Z majhnimi taksiji smo se peljali skozi zgodovino. Ker smo bili pridni, nam je vodnik dal prosto za nakupovanje.

V večernih urah pa smo se na Trafalgar Squaru poslovili od tega čudovitega mesta. Šli smo na avtobus, v katerem je bila že varno spravljena naša prtljaga. Spet smo se vkrkali na trajekt in se nato odpeljali skozi Francijo, Belgijo, Nemčijo in Avstrijo do Slovenije. Da bi čas čim hitreje mineval, smo gledali filme. Nekaj časa smo tudi prespali, ker smo bili zelo utrujeni, pa še noge so nas bolele od hoje. V nedeljo smo v večernih urah prispeli v Ljubljano, kjer so že večino čakali starši. Po nas tri so prišli Mihovi starši, ki so nas peljali domov.

Tega čudovitega potovanja ne bom nikoli pozabila. Mogoče nikoli več ne bom imela priložnosti videti Londona, zato sem to priložnost dobro izkoristila. Vse sem tudi fotografirala, tako da bom imela spomin za vedno.

Brigita Pihler, 7. a

Sara Rojko, 1. a

Ker je bila letošnja zima brez snega in smo bili prikrajšani za užitke na snegu, smo še toliko težje pričakovali zimski športni dan, ki smo ga preživel glede na svoje interese. Na Roglo so se podali smučarji, v Maribor drsalci, v Moravske Toplice kopalci, tisti, ki pa jih privlačijo vedno nove dejavnosti, so "spoznavali" TAE BO v Ptuj.

31.1.2001 smo učenci višje stopnje imeli športni dan. Na izbiro smo imeli drsanje, plavanje, tae bo, smučanje ali bordanje in pohod. Odločila sem se za drsanje. Z avtobusom smo se odpravili v Maribor. Tam smo si sposodili drsalke in odšli na drsališče. Večina se je začela drsati kar takoj, saj je enako kot če bi se rolal. Tam smo bili 2 šolski uri, vendar bi ostali še dlje. Vrnili smo drsalke in se veseli in razigrani odpravili proti avtobusu. Sklenila sem, da bom naslednje leto šla še enkrat na drsanje.

Nastja Tetičkovič, 6. a

MOJ NAJLJUBŠI ŠPORT - NAMIZNI TENIS

Moj najljubši šport je namizni tenis. Zanj sem se odločil, ko sem že skoraj obupal nad športom. Poskusil sem že gimnastiko, košarko in plezanje. Tedaj pa sem šel poskusit namizni tenis. Postal mi je všeč, čeprav sem na začetku igral še bolj slabo, in sicer napad.

Moj prvi turnir je bil v ledeni dvorani v Zagrebu. Nastopali so tekmovalci iz sedmih različnih držav. Imel sem veliko tremo in na prvo partijo sem odšel z veliki strahom. Kot je bilo pričakovati, sem izgubil vse partije. Potem sem dal skozi še naslednje tekme: državno prvenstvo na Ptuj, pa liga mladih in drugi turnirji. Sčasoma sem si pridobil veliko izkušenj in že bolje igral. Ko so imeli naše članice tekmo, sem gledal našo najboljšo igralko Katarino, ki igra obrambo. Navdušil sem se nad to igro in jo tudi začel igrati. Moral sem kupiti drugi les in druge gume. S tem načinom igranja sem igral veliko bolje. Čez nekaj mesecev sem bil že tako dober, da je dejal naš tovariš Marinko, naj si kupim

Sprva sem mislila: "Kak lepo, sedem ur mi odpade", nisem točno razmišljala o tem. Kasneje sem šele spoznala, da mi je športni dan prinesel več kot to. Ko sem prvič stopila na led v dvorani Maribor, me je zgrabila panika in sem se zelo opotekala. Kmalu sem dobila občutek in poletela po drsališču. Nekajkrat sem padla in trčila ob ograjo. Mislim, da sem se tam bolj zabavala, kot če bi bila v šoli. Bilo mi je v veselje, ker obožujem drsanje in mi je zabavno z ljudmi, s katerimi sem bila.

Tanja Zelenik, 7. c

lepilo, da bodo žogice hitrejšje. Spet je prišla tekma v Zagrebu in tam sem prišel že v šestnajstino finala. Bližale so se priprave, ki so bile čez dva meseca v Zopolčanih na Slovaškem. Napočil je trenutek, ko smo šli na priprave. Tam mi je bilo zelo všeč, edino tekanje sem sovražil. Bilo je tudi regijsko šolsko tekmovanje, na katerem sem zmagal med mlajšimi pionirji.

Moj največji turnir je bil 25. marca v Kranju. Ko smo prišli v dvorano, sem si najprej šel kupit etui za lopar. Na začetku tekmovanja sem odšel k mizi, na kateri sem igral. Moj nasprotnik je bil neizkušen in zlahka sem ga premagal z 2:0 v setih. Premagal sem še druge nasprotnike in se uvrstil v nadaljnje tekmovanje z ekipnim prijateljem Martinom. On je že prvo tekmo izgubil, a jaz sem jo zmagal. Potem sem zmagal še eno tekmo in prišel v osmino finala. Izgubil sem tretji niz z 20:18 in bil poražen.

Vseeno sem vesel, ker sem sedaj petnajsti v Sloveniji, v kategoriji mlajših pionirjev.

Luka Šparl, 6. c

MOJ PROSTI ČAS IN ŠPORT

Šport, ki ga treniram, je KICK BOXING. Zanj me je navdušil predvsem bratranec, ki je takrat treniral karate. Treningi so trikrat na teden, to je v ponedeljek, sredo in petek. Oblečene imamo kimone in različne barve pasov, ki so bele, rumene, oranžne, zelene, modre, rjave in črne barve. Jaz imam rjavega. Hodim na različna tekmovanja - občinsko, medobčinsko, državno in tudi v okolico Slovenije. Na tekmovanjih moramo imeti boksarske rokavice, ščitnike za meča, gležnje, prsi in zobe.

Dosegla sem že kar nekaj prvih, drugih in tretjih mest. Največ imam prvih. Imam več medalj in dva pokala. Pokale dobiš samo za prvo mesto, a le za naključni prireditvi. Najprej smo se borili po teži, zdaj pa so se pravila spremenila in se borimo po velikosti. Tako se borimo samo dečki in deklice; mladinci, mladinke, člani in članice pa po teži. Aprila se bom pripravljala na več tekmovanj.

Še naprej imam veselje do tega športa.

Desa Repič, 5. b

Veliko se ukvarjam s športom v šoli in izven nje. Ukvarjam se z zelo različnimi športi: košarka, rokomet, jahanje, gimnastika,...

Najdlje se ukvarjam z gimnastiko. To je že kakšno šesto leto. Treniram vse dni, razen sobote in nedelje. Sedaj bo tekma in imamo treninge po 2 uri in pol. Najbolje mi gre na parterju, gredi in mali krožni ponjavi. Naredim že dvojni salto ter vijak in pol.

Tudi jaham rada. Sedaj že tri leta. Rokomet igram tretje leto, dve leti v klubu Ptuj, eno leto na šoli. Tudi košarka mi gre. Sedaj jo treniram v šoli eno leto. Tudi kolesarim, ker se držim reka: "Vsi na kolo za zdravo telo!"

Tina Rosič, 5. b

PODROČNO PRVENSTVO V KOŠARKI ZA MLAJŠE DEČKE

V šoli smo se zbrali ob 9.05. Z avtobusom smo se odpravili v Slovensko Bistrico na področno prvenstvo osnovnih šol v košarki za mlajše dečke (5. in 6. razred). Z nami je bil trener Peter Filipič. Ko smo prispeli, smo šli takoj v svojo garderobo in tam dobili vsak svoj dres. Ogledali smo si prvo tekmo OŠ Olge Meglič proti OŠ Slovenska Bistrica. Zmagali so Ptujčani. Potem smo bili na vrsti mi. Prvo tekmo z osnovno šolo Gorišnica smo zmagali, drugo pa izgubili s Slovensko Bistrico. Na koncu smo zasedli tretje mesto in se nismo uvrstili naprej. Vsi smo bili zelo žalostni, a smo se hitro sprijaznili s tem.

Nino Dančec, 5. b

Jure Sakelšek, 1. a

ČETRTRFINALE DRŽAVNEGA PRVENSTVA V MALEM NOGOMETU

V četrtek, 16. 2. 2001, je bil v športni dvorani Ptuj četrtfinalni turnir v malem nogometu za učence 7. in 8. razredov. Tekmovale so naslednje ekipe:

- OŠ Ljudski vrt Ptuj
- OŠ Pesnica pri Mariboru
- OŠ Miha Pintar Toledo Velenje
- 1. OŠ Celje

Po predstavitvi šol je sledil prisrčen kulturni program, ki so ga pripravili gostitelji OŠ Ljudski vrt Ptuj. Na parketu je najprej svoje sposobnosti pokazal pokač, ki je nekajkrat spretno zavihtel bič. Za pokačem je v telovadnici šolskega centra Ptuj zadonelo in zaplesali so kurenti. Zadnja točka je bila predstavitev kar treh folklornih skupin, ki so nam zaplesale različne ljudske plese. Pred začetkom prve tekme je še vse nastopajoče, igralce in navijače pozdravila ravnateljica OŠ Ljudski vrt ga. Tatjana Vaupotič in odprla turnir.

1. TEKMA

OŠ Ljudski vrt : OŠ Pesnica pri Mariboru

Končni rezultat: 3:1

Strelci:

1. polčas

- MARIO SERDINŠEK (1.gol)

2. polčas

- MARIO SERDINŠEK (2. gol)

Po napaki domačega vratarja so gostje izid znižali na 2:1

- MARIO SERDINŠEK (3. gol)

OŠ Ljudski vrt je bolj ali manj prepričljivo premagala OŠ Pesnica pri Mariboru, čeprav moramo reči, da so se tudi gostje dobro odrezali.

2. TEKMA

OŠ Celje : OŠ Velenje

Končni rezultat: 4:3

3. TEKMA

OŠ Pesnica : OŠ Velenje

Končni izid: 3:5

4. TEKMA

OŠ Celje : OŠ Pesnica

Končni izid: 5:3

5. TEKMA

OŠ Ljudski vrt : OŠ Celje

Končni rezultat: 9:1

Strelci:

1.polčas

- MARIO SERDINŠEK (4. gol)

Celjani so po lepi in izdelani akciji po nekaj neuspešnih poizkusih le uspeli spraviti žogo za hrbet domačega vratarja.

- MATIC MARINIČ (1. gol)
- MATIC MARINIČ (2. gol)
- DAMIR CINGESAR (1. gol)

2. polčas

- MARIO SERDINŠEK (5. gol)
- MARIO SERDINŠEK (6. gol)
- MATIC MARINIČ (3. gol)
- MARIO SERDINŠEK (7. gol)
- MATIC MARINIČ (4. gol)

OŠ Ljudski vrt si je z odlično predstavo priborila še eno zmago na poti k uvrstitvi v polfinale državnega prvenstva v nogometu za učence 7 in 8 razredov. Tekma je bila tudi atraktivna za gledalce, saj smo lahko uživali ob res odlični predstavi OŠ Ljudski vrt.

6. TEKMA

OŠ Ljudski vrt : OŠ Velenje

Končni izid 5:0

Strelci:

1. polčas

- MATIC MARINIČ (5. gol)

2. polčas

- MARIO SERDINŠEK (8. gol)
- MARIO SERDINŠEK (9. gol)
- MARIO SERDINŠEK (10. gol)
- MATIC MARINIČ (6. gol)

Tudi v zadnji tekmi je OŠ Ljudski vrt pokazala, da je na tem turnirju nepremagljiva. Igrali so tri tekme in vse tri zmagali. Rečemo lahko, da so si povsem zaslužili prvo mesto.

SLEDILA JE RAZGLASITEV REZULTATOV:

Vrstni red:

1. OŠ LJUDSKI VRT

2. OŠ CELJE

3. OŠ MIHA PINTAR TOLEDO IZ VELENJA

4. OŠ PESNICA

POKAL ZA NAJBOLJŠEGA STRELCA: Mario Serdinšek, OŠ Ljudski vrt

POKAL ZA NAJBOLJŠEGA VRATARJA: Matjaž Vesenjaj, OŠ Ljudski vrt

V polfinale sta se uvrstili prvi dve ekipi.

Ob zaključku tako velikega športnega uspeha sem zaprosila za kratek pogovor ravnateljico naše šole Tatjano Vaupotič.

Ga. ravnateljica, naši fantje so igrali odlično. Igrali so tri tekme, zmagali so tri tekme. Kaj pravite na to?

Seveda sem ravno tako kot igralci vesela in ponosna na naše fante, kajti ne samo, da so igrali zelo dobro, bili so tudi fer igralci, ki so znali spoštovati pravila nogometne igre in jim zato še posebej čestitam k njihovem uspehu. Mislim, da vsak otrok, ki se ukvarja z nekim športom, ki zna svojo energijo vlagati v šport in dobre rezultate, veliko pridobi tako sam kot tudi njegova okolica.

Kakšna so vaša pričakovanja za naprej?

Ne zdi se mi tako pomembno zmagovati, kot se mi zdi pomembno, da se ekipa počuti ekipa, da dajo vse od sebe, da se na tekmah potrudijo, da znajo biti korektni do ostalih tekmovalcev in kadar se tako trudijo, končni rezultat ni tako pomemben. Seveda pa bomo veseli vsakega dobrega rezultata, vendar že uvrstitev v polfinale državnega prvenstva se mi zdi velika stvar in jim za doseženo lahko samo čestitam.

Tudi navijači so športno in korektno navijali. Kaj menite o njih?

Tudi tem moram čestitati za navijanje na četrtfinalu. Bili so dobri navijači, ki so znali zelo dobro spodbujati svoje nogometaše, vendar so se ob tem zavedali, kje so meje in kakšna so pravila lepega obnašanja. Zato tudi njim hvala za to, kar so počeli.

Hvala za sodelovanje!

Anja Dangubič, 6.c

FINALE ZGREŠILI LE ZARADI SLABŠE RAZLIKE V GOLIH

V petek, 16. 3. 2001, je bilo v Leskovcu pri Krškem, polfinalno tekmovanje v malem nogometu za učence 7. in 8. razredov. V spremstvu športnih pedagogov, mentorja ekipe Ivana Čuša in navijačev smo se ga udeležili tudi nogometaši naše šole. Naši tekmeci so bili iz OŠ Leskovec pri Krškem, OŠ Zreče in DOŠ Lendava.

Prvo mesto je osvojila OŠ Zreče, ki je z rezultatom 7:0 premagala DOŠ Lendava, 4:1 OŠ Leskovec, z nami pa so igrali neodločeno 1:1.

S tem se je OŠ Zreče uvrstila v finale državnega prvenstva. Na drugo mesto se je uvrstila ekipa naše šole, ker smo prejeli en gol več kot zmagovalna ekipa. OŠ Leskovec (4. mesto) smo premagali z rezultatom 4:1, DOŠ Lendava (3. mesto) 7:2.

Čeprav smo si močno želeli finale, smo se zadovoljni z drugim mestom odpravili domov.

Miha Rosič, 7. c

Saša Šuligoj, 1. a

USPEHI NAŠIH ŠAHISTOV

V tem šolskem letu deluje na šoli šahovski krožek, v katerega je vključenih 12 učencev in učenk, ki so se izkazali na več tekmovanjih tako ekipno kot posamezno. O njihovih uspehih smo sproti poročali smo na šolskem radiu, v tem poročilu pa povzemamo najpomembnejše dosežke:

Decembra 2000 so na turnirju v Gorišnici dosegli naslednje uspehe v posameznih kategorijah:

☞ Marko Tominc	8. mesto,
☞ Žan Milič	8. mesto,
☞ Niki Veček	6. mesto in
☞ Jana Vidrih	3. mesto.

5. 12. 2000 so na Miklavževem turnirju v Malečniku, ki se ga je udeležilo 61 tekmovalcev, bili najuspešnejši:

☞ Marko Tominc	16. mesto,
☞ Jana Vidrih	3. mesto in
☞ Niki Veček	1. mesto v

kategoriji mlajših deklic.

V Bresternici je bilo 27. 1. 2001 regijsko prvenstvo Maribora (posamezno), naši šahisti pa so dosegli naslednje rezultate:

- ☞ 4. mesto: Marko Tominc
(fantje -14 let — 16 tekmovalcev)
- ☞ 13. mesto: Žan Milič
(fantje -12 let — 24 tekmovalcev)
- ☞ 17. mesto: Tadej Tofant
(fantje -10 let — 20 tekmovalcev)
- ☞ 2. mesto: Niki Veček
(deklice -12 let — 8 tekmovalk)
(uvrstitev na državno tekmovanje)
- ☞ 1. mesto: Jana Vidrih
(deklice -10 let — 10 tekmovalk)
(uvrstitev na državno tekmovanje)

Državnega tekmovanja (posamezno) v Rogaški Slatini, od 9. do 11. 2. 2001, sta se udeležili **Niki Veček** (deklice do 12 let), ki je dosegla 19. mesto, in **Jana Vidrih** (deklice do 10 let), ki je osvojila 10. mesto in se s tem uvrstila na **finale državnega prvenstva**, ki je potekalo v **Mariboru**, kjer je **od 10 tekmovalk dosegla 6. mesto**, kar je zelo lep uspeh.

24. marca 2001 se je 8 učencev in učenk naše šole udeležilo 2. turnirja mladih v Mariboru, kjer je bil najuspešnejši Mitja Zelenko z 11. mestom.

Omenimo naj še, da je bila naša šola 21. 2. 2001 organizator ekipnega področnega prvenstva osnovnih šol, naši uspehi pa so bili naslednji:

- ☞ 4. mesto (fantje - 15 let)

Ekipa: Marko Tominc
Boris Kramberger
Damir Kokol
Dušan Potočnik
Klemen Bedrač

- ☞ 7. mesto (fantje - 13 let)

Ekipa: Žan Milič
Mitja Zelenko
Nejc Topolnik
Tadej Tofant
Tomaž Korpar

- ☞ 1. mesto (deklice - 13 let)

Ekipa: Niki Veček
Jana Vidrih
Vanja Šeruga
Živa Brglez

Večkrat se ob šahovskih deskah pomerijo učenci matične šole s podružnično šolo Grajena.

Šolski radio v sodelovanju
z mentorjem krožka
Edvinom Ramadanijem

Rene Težak, 1. a

STR
/

LOKVANJ

INV. ŠT. 8924

S-37.014.77

25.4.01

MK-STR.K.

37.014.77

LOKVANJ: Šolsko glas/l.:4

inv.št:SK/

8924

